

Adgang til det kongelige Teater. Hvis en Mellemstands- eller Arbejderfamilie, bestaaende blot af en 3—4 Personer, vil i det kongelige Teater, bliver det en betydelig Udgift, som man ikke let kan komme over, og studerende vil i mange Tilfælde være afskaarne fra at komme der.

Jeg vil her nævne, at da Olaf Poulsen gav Afskedsforestillinger paa det kongelige Teater, og da der ved den Lejlighed var Generalprøve paa „Den politiske Kandestøber“, formaaede jeg, efter Initiativ fra anden Side, det kongelige Teater og Kunstnerne til at lade forskellige Elever fra vore Skoler, unge studerende o. s. v., faa gratis Adgang til Teatret. Det blev en Festforestilling, skønt det kun var en Generalprøve. Mange af disse Mennesker havde aldrig været i det kongelige Teater; og dog maatte det for denne Ungdom være af den allerstørste Værdi at kunne besøge den nationale Scene. Jeg kan derfor ikke se, at der — selv ganske bortset fra det moralsk forkastelige i Systemet — er nogen Mening i, at man lader Billetterne yderligere fordyres ved den Billetaager, der finder Sted. Jeg hævder, at denne Billetaager kan Staten ikke favorisere. Staten maa træffe Foranstaltninger derimod; man maa kunne gaa ind paa det foreliggende Forslag som et Forsøg, jeg antager et meget gavnligt Forsøg, paa effektivt at komme Billetaageren til Livs.

Det er vel overflødigt at sige, at Lovforslaget ikke er grundlovsstridigt, skønt det ganske vist griber ind i den lige og frie Adgang til Erhverv; thi et Erhverv, der strider mod Samfundets Interesser, er ikke beskyttet af Grundloven. Men det er virkelig i sin Tid, da man prøvede paa at komme Billetaageren til Livs, blevet anført, at det paa en Maade ogsaa kunde regnes for at være et Indgreb i den lige og frie Adgang til Erhverv. Det kan man dog tage ganske humoristisk.

Allerede under Frederik den Sjettes Regering, da Anordninger og Plakater udgik fraoven, fra „Vi alene vide“, var der en Plakat af 1809, hvis § 3 mærkelig nok bestaar den Dag i Dag. Af de to første Paragraffer indeholdt den ene en Bestemmelse om, hvorledes man skulde opstille sig udenfor det kongelige Teater, naar

man vilde ind og have Billet. Nu er kun § 3 tilbage, der forbyder at sælge en Billet til en højere Pris end den, man selv har købt den for. Denne Plakat blev senere bekræftet ved Plakat af 9. December 1812 og Plakat af 22. December 1825, i hvilken sidste man bl. a. kommer ind paa Spørgsmaalet om de saakaldte Logehøkere i det kongelige Teater. Disse Folk synes at spille en gavnlig Rolle for det mindre bemidlede Publikum. De var kontraktbundne, og de solgte deres Billetter med meget ringe Avance. Plakaten tilsigter ikke at komme dem til Livs, naar de blot ikke rent officielt falbyder Billetter. Men derimod var der Uvillie mod de egentlige Biletgrossererere eller, som man siger med et mere vulgært Udtryk, Billetsjovere. Mod dem var Uvillien overordentlig stærk, og den Uvillie, tror jeg, har holdt sig gennem alle Tider.

I Plakaten af 1809 forbydes Videre salg til højere Priser, og der sættes Bøder fra 5 til 10 Rigsdaler, 10—20 Kr.; tillige bestemmes der Deling af Bøden mellem Anmelderen og Politikassen. Jeg har læst, at man agter fra det høje Justitsministeriums Side at lade denne Plakat træde i Virksomhed igen. Jeg ved ikke, om det allerede er sket, heller ikke, om man virkelig mener, at den Plakat skulde kunne virke til at fjerne Billetaageren. Jeg vil imidlertid gøre opmærksom paa, at der er et langt Spring imellem, som Teaterforholdene laa i 1809, og som de ligger i 1919. Det er nu ikke blot det kongelige Teater, det drejer sig om, det drejer sig ogsaa om adskillige andre Teatre og mange Forlystelser, selv Sportskampe. Jeg nævner saaledes en Boksekamp for kort Tid siden, hvor Billetterne gik op i 4—5, ja flere Gange deres oprindelige Pris. Skal man komme dette Uvæsen til Livs, tror jeg ikke, det er tilstrækkeligt at sætte lave Bøder, man maa sikkert tage haardt fat. Her sættes Bøderne fra 500 til 5000 Kr.; kun i mindre graverende Tilfælde kan Bøden sættes til 100 Kr.

For at vise, at dette Forhold ikke er noget specifikt dansk, skal jeg gøre opmærksom paa, at man for ganske nylig — før Resten nogen Tid efter, at dette Lovforslag var fremkommet her — i Frankrig har vedtaget en Lov af omtrent